

А я плисти за обрій поривавсь...

Нестор Чир

А я плисти за обрій поривавсь
до вічності, до божевілля весен...
Нащо мені химера ця здалась,
як човен вутлий, без керма і весел?

Але така вже магія душі,
така солодка і гірка спокуса,
що нам любіші звабні міражі,
ніж Істина безсмертного Ісуса.